

اثرات سطوح مختلف انرژی قابل متابولیسم بر عملکرد و صفات کیفی تخم مرغ در مرغ های تخم گذار با جیره های بر پایه ذرت و گندم

علی نوبخت (نویسنده مسئول)

دانشیار، گروه علوم دامی دانشگاه آزاد اسلامی واحد مراغه.

شماره تماس نویسنده مسئول: ۰۹۱۴۳۲۰۶۶۰۷

Email: anobakht20@yahoo.com

چکیده:

آزمایش حاضر به منظور ارزیابی اثرات نوع جیره و سطح انرژی قابل متابولیسم بر عملکرد و صفات کیفی تخم مرغ در مرغ های تخم گذار انجام گرفت. آزمایش با آرایش فاکتوریل (2×3) در قالب طرح کاملاً تصادفی شامل جیره های بر پایه ذرت و گندم و ۳ سطح انرژی قابل متابولیسم (۲۸۰۰، ۲۹۰۰ و ۳۰۰۰ کیلو کالری بر کیلو گرم) با تعداد ۲۸۸ قطعه مرغ تخم گذار سویه های - لاین (W36)، در ۶ تیمار، ۴ تکرار و ۱۲ قطعه مرغ در هر واحد آزمایشی به مدت ۱۲ هفته از سن ۳۵ تا ۴۶ هفتگی مرغ ها انجام گرفت. بهترین عملکرد و صفات کیفی تخم مرغ با جیره های بر پایه ذرت و ۲۹۰۰ کیلو کالری انرژی قابل متابولیسم به دست آمد ($P < 0.05$). استفاده از ۳۰۰۰ کیلو کالری انرژی قابل متابولیسم موجب افزایش هزینه تولید شد ($P < 0.05$). جیره های بر پایه گندم و ۲۸۰۰ کیلو کالری انرژی قابل متابولیسم، اثرات سوئی بر عملکرد و صفات کیفی تخم مرغ داشت ($P < 0.05$). در خصوص نوع جیره و سطح انرژی، بهترین عملکرد و صفات کیفی تخم مرغ، با جیره های بر پایه ذرت و ۲۹۰۰ کیلو کالری انرژی قابل متابولیسم مشاهده شد ($P < 0.05$). به طور کلی نتیجه گیری می شود که در مرغ های تخم گذار در سن ۳۵ تا ۴۶ هفتگی استفاده از جیره های بر پایه ذرت با ۲۹۰۰ کیلو کالری انرژی قابل متابولیسم در مقایسه با جیره های بر پایه گندم و ۲۸۰۰ و ۳۰۰۰ کیلو کالری بر کیلو گرم انرژی قابل متابولیسم، موجب بهبود عملکرد و صفات کیفی تخم مرغ می گردد.

واژه های کلیدی: انرژی قابل متابولیسم، صفات کیفی تخم مرغ، عملکرد، مرغ تخم گذار.

Applied Animal Science Research Journal No 16 pp: 67-76

The effects of different levels of metabolizable energy on performance and egg traits of laying hens with corn and wheat based diets

By: Ali nobakht*

*Associate professor, Department of Animal Science, Islamic Azad University, Maragheh Branch, E-mail: anobakht20@yahoo.com

This experiment was conducted to evaluate the effects of different levels of metabolizable energy (ME) on performance and egg traits of laying hens with corn and wheat based diets. Experiment carried out as (2×3) factorial arrangement included corn and wheat based diets and three levels of ME (2800, 2900 and 3000 Kcal/kg) with 288 Hi-line (W36) laying hens from 35-58 weeks of age in 6 treatments and 4 replicates (12 birds per replicate) in a completely randomized design. The best performance and egg traits were obtained with diets on the base of corn and 2900 Kcal/kg ME ($P < 0.05$). Using 3000 Kcal/kg ME increased the amount of feed cost ($P < 0.05$). Diets on the base of wheat and 2800 Kcal/kg ME had adverse effects on performance and egg traits ($P < 0.05$). In interaction between diets kind and ME level, the best performance and egg traits were observed in diets on the base of corn and 2900 Kcal/kg ME ($P < 0.05$). The overall results indicated that in laying hens from 35-58 weeks of age, using corn based diets with 2900 Kcal/kg metabolizable energy in comparison with wheat based diet and 2800 and 3000Kcal/kg metabolizable energy improve their performance and egg trait.

Key words: Egg quality traits, Metabolizable energy, Performance, Laying hens.

مقدمه

طبق گزارشی، جایگزینی ۷۵ درصد ذرت جیره با گندم بدون استفاده از آنزیم بر عملکرد و صفات کیفی تخم مرغ در مرغ های تخم گذار امکان پذیر است (زرتاب و همکاران، ۱۳۸۸). گزارش دیگری حاکی است که در مرغ های تخم گذار مسن جایگزینی کامل ذرت جیره با گندم به غیر از وزن تخم مرغ، اثرات منفی بر عملکرد و صفات کیفی تخم مرغ نداشته است (نوبخت، ۱۳۹۱). از مهمترین مسایل در تغذیه طیور، تعیین سطح انرژی مناسب و بهینه در طول دوره پرورش می باشد. جیره های حاوی انرژی بالا (غلیظ) و سایر مواد مغذی اگر چه گران قیمت هستند، ولی مقدار مصرف آنها توسط طیور کمتر می باشد. برعکس، جیره های رقیق علی رغم ارزان بودن، مصرف روزانه آن ها بیشتر است. بنابراین، باید سطح انرژی در هر دوره از پرورش با توجه به قیمت و سطح مصرف جیره تعیین گردد. با توجه به شرایط اقتصادی و منطقه ای، باید محاسبات تعیین مناسب ترین سطح انرژی

ذرت از جمله اقلام غذایی پر مصرف در جیره های غذایی طیور می باشد که دارای انرژی بالا بوده و داشتن اسید لیونلیک، ویتامین های محلول در چربی و رنگدانه ها از جمله مزایای استفاده از ذرت در جیره های غذایی طیور محسوب می شوند (صوفی سیاوش، ۱۳۶۵). ذرت مصرفی در صنعت طیور کشور عمده اوارداتی بوده و علاوه بر اختصاص ارز قابل توجه به واردات آن، به علت نوسان قیمت ها، مسائل بین المللی و امکان آلودگی زیاد ذرت های وارداتی و بالا رفتن قیمت جهانی ذرت به علی نظیر استفاده از آن در صنایع غذایی و سوخت گیاهی موجب شده تا محققین در فکر جایگزینی آن با سایر مواد خوراکی به خصوص اقلام غذایی تولید شده در داخل کشور باشند (زرتاب و همکاران، ۱۳۸۸). در جو جه های گوشتی، جایگزینی ذرت جیره با گندم و جو اثرات منفی بر عملکرد و صفات لاشه جو جه ها نداشته است (نوبخت و همکاران، ۱۳۹۱).

انرژی توصیه شده توسط NRC بر عملکرد اقتصادی مرغ های تخم گذار انجام شد، مرغ ها بهترین عملکرد را با جیره حاوی ۱۵ درصد انرژی قابل متابولیسم کمتر از توصیه NRC را داشتند (نوبخت و همکاران، ۱۳۸۸).

با توجه به اهمیت جایگزینی ذرت با غلات دیگر و نیز سطح انرژی در مصرف خوراک و عملکرد، در آزمایش حاضر اثرات سطوح مختلف انرژی قابل متابولیسم بر عملکرد و صفات کیفی تخم مرغ با جیره های غذایی تنظیم شده بر پایه ذرت و گندم مورد ارزیابی قرار گرفت.

مواد و روش ها

آزمایش به صورت فاکتوریل (۲×۳) در قالب طرح کاملاً تصادفی شامل جیره های بر پایه ذرت و گندم و ۳ سطح انرژی قابل متابولیسم (۲۸۰۰، ۲۹۰۰ و ۳۰۰۰ کیلو کالری بر کیلو گرم) با تعداد ۲۸۸ قطعه مرغ تخم گذار سویه های - لاین (W36)، در ۶ تیمار، ۴ تکرار و ۱۲ قطعه مرغ در هر واحد آزمایشی به مدت ۱۲ هفته از سن ۳۵ تا ۴۶ هفتگی مرغ ها انجام گرفت.

جیره های غذایی برای گروه های مختلف آزمایشی بر اساس توصیه های مواد مغذی NRC (۱۹۹۴) و با استفاده از برنامه جیره نویسی^۱ UFFDA برای مرغ های تخم گذار تنظیم گردیدند. در جدول ۱، جیره های غذایی مورد استفاده در گروه های مختلف آزمایشی آورده شده اند.

۱- User friendly feed formulation done again

جیره با حداقل بازده اقتصادی در هر کشور به طور مستقل انجام گیرد. سطح اقتصادی انرژی جیره همان سطحی است که کارآیی انرژی را به حد تعادل می رساند (آدیمو و لانچ، ۱۹۹۶). اگر چه افزایش انرژی و پروتئین جیره باعث افزایش تولید تخم مرغ، وزن تخم مرغ و نیز بهبود ضریب تبدیل غذایی می گردد (آدیمو و لانچ، ۱۹۹۶؛ آمبرسن و پترسن، ۱۹۹۷)، اما این افزایش با توجه به افزایش هزینه های تغذیه، لزوماً اقتصادی نیست (لیسون و سامرز، ۲۰۰۵). همچنین، افزایش سطح انرژی جیره می تواند باعث افزایش مقدار چربی ذخیره ای گردد که این موضوع باعث کاهش تخم گذاری می شود (لیسون و سامرز، ۲۰۰۵). گزارش شده است که محدود نمودن انرژی جیره به میزان ۱۵ و ۳۰ درصد، افزایش وزن و بازده خوراک را در طول دوره رشد به طور معنی داری کاهش می دهد اما در طول دوره تخم گذاری چنین تأثیری ندارد (پراسد و همکاران، ۱۹۹۱). همچنین مرغ های تخم گذار نسبت به کاهش سطح انرژی جیره در مقایسه با افزایش آن حساس تر هستند (آسک براند، ۱۹۸۸). تحقیقات نشان می دهند که کاهش ۱۰ درصدی در انرژی جیره، باعث افزایش مصرف خوراک تا میزان ۸/۵ درصد می گردد (آسک براند، ۱۹۸۸). در مرغ های تخم گذار، افزایش میزان انرژی قابل متابولیسم جیره غذایی از ۲۶۸۰ به ۲۸۱۰ کیلو کالری در کیلو گرم سبب کاهش ۴ درصدی در خوراک مصرفی شد (گروباس و همکاران، ۱۹۹۹). در پژوهش دیگری، مرغ های استفاده کننده از جیره حاوی ۲۵۱۹ کیلو کالری انرژی قابل متابولیسم، ۸/۵ درصد خوراک بیشتری نسبت به گروهی که از جیره های غذایی حاوی ۲۷۹۸ کیلو کالری بر کیلو گرم انرژی قابل متابولیسم استفاده می کردند، مصرف نمودند.

در مقابل، مصرف خوراک گروهی که از جیره حاوی ۳۰۷۸ کیلو کالری بر کیلو گرم دریافت می کردند، ۳ درصد کمتر از جیره حاوی ۲۷۹۸ کیلو کالری بر کیلو گرم بود (هارمز و همکاران، ۲۰۰۰). محققین دیگری نشان دادند که محدود نمودن سطح انرژی دریافتی توسط مرغ ها موجب کاهش تولید تخم مرغ می گردد (NRC، ۱۹۹۴). در آزمایش دیگری که در خصوص تعیین اثر سطوح مختلف انرژی قابل متابولیسم بر اساس سطح

جدول ۱- ترکیبات جیره‌های غذایی پایه (درصد)

سطوح انرژی (بر پایه ذرت)			سطوح انرژی (بر پایه گندم)			ماده خوراکی (%)
۳۰۰۰	۲۹۰۰	۲۸۰۰	۳۰۰۰	۲۹۰۰	۲۸۰۰	
۶۰/۱۲	۶۴/۷۱	۶۹/۱۲	۰	۰	۰	ذرت
۰	۰	۰	۶۳/۴۹	۶۸/۴۰	۷۳/۳۰	گندم
۲۴/۰۰	۲۲/۰۰	۲۰/۰۰	۱۹/۹۶	۱۷/۵۷	۱۵/۱۹	کنجاله سویا
۵/۵۲	۳/۲۸	۱/۰۴	۶/۱۳	۳/۹۳	۱/۷۲	روغن سویا
۷/۷۹	۷/۵۶	۷/۳۳	۷/۳۲	۷/۰۵	۶/۷۸	پوسه صدف
۱/۵۹	۱/۵۱	۱/۴۳	۲/۱۶	۲/۱۳	۲/۰۹	پودر استخوان
۰/۳۵	۰/۳۴	۰/۳۳	۰/۲۹	۰/۲۷	۰/۲۷	نمک طعام
۰/۲۵	۰/۲۵	۰/۲۵	۰/۲۵	۰/۲۵	۰/۲۵	مکمل معدنی*
۰/۲۵	۰/۲۵	۰/۲۵	۰/۲۵	۰/۲۵	۰/۲۵	مکمل ویتامینی*
۰/۰۴	۰/۰۳	۰/۰۲	۰	۰	۰	دی ال- متیونین
۰/۰۹	۰/۰۷	۰/۰۵	۰/۱۵	۰/۱۵	۰/۱۵	ال- لیزین هیدروکلراید

ترکیبات شیمیابی محاسبه
شده (درصد)

۹۵۴	۸۸۹	۸۲۳	۹۱۸	۸۵۳	۷۸۸	قیمت هر کیلو گرم (تومان)
۳۰۰۰	۲۹۰۰	۲۸۰۰	۳۰۰۰	۲۹۰۰	۲۸۰۰	انرژی قابل متابولیسم جیره
						(کیلو کالری بر کیلو گرم)
۱۵	۱۴/۵	۱۴	۱۵	۱۴/۵	۱۴	پروتئین خام
۳/۵۲	۳/۴۱	۳/۲۸	۳/۵۲	۳/۴	۳/۲۸	کلسیم
۰/۳۳	۰/۳۲	۰/۳۱	۰/۳۳	۰/۳۲	۰/۳۱	فسفر در دسترس
۰/۱۷	۰/۱۶	۰/۱۵	۰/۱۶	۰/۱۶	۰/۱۵	سدیم
۰/۹۲	۰/۸۵	۰/۷۹	۰/۷۹	۰/۷۳	۰/۶۷	لیزین
۰/۵۷	۰/۵۵	۰/۵۳	۰/۶۹	۰/۶۹	۰/۶۹	متیونین + سیستین
۰/۲۰	۰/۱۹	۰/۱۹	۰/۲۰	۰/۱۹	۰/۱۸	تریپتوفان

* ترکیب مکمل معدنی استفاده شده به ازای هر کیلو گرم شامل:

سولفات منگنز mg ۲۴۸، سولفات آهن mg ۱۲۵، اکسید روی mg ۲۱۱، سولفات مس mg ۲۵، یدات کلسیم mg ۲۵، سلیوم mg ۰/۵، کولین mg ۶۲۵ آنتی اکسیدان mg ۲/۵

** ترکیب مکمل ویتامین‌های استفاده شده به ازای هر کیلو گرم شامل:

ویتامین A IU ۲۲۵۰۰، ویتامین D_۳ IU ۵۰۰۰، ویتامین E IU ۴۵، ویتامین K mg ۵، ویتامین B_۱ mg ۴/۳، ویتامین B_۲ mg ۱۶/۵، ویتامین B_{۱۲} mg ۰/۰۴، اسید پانتوتئیک g ۲۴/۵

فولیک mg ۲/۵، پیاسین mg ۷/۴، پیریدوکسین mg ۷/۳

* ویتامین E به مقدار لازم بعد از محاسبه به جیره پایه اضافه گردید.

فصلنامه تحقیقات کاربردی در صنعت غذایی

سطح فاکتور $A_i = A_i^*$ اثرباره سطح عامل A ، $B_j = B_j^*$ اثرباره سطح عامل B ، $(AB)_{ij} = (AB)^*$ اثرباره متقابل عامل A و B و $\varepsilon_{ijk} = \varepsilon_{ijk}^*$ خطای آزمایشی با میانگین صفر و واریانس می‌باشد.

نتایج

نتایج حاصل از نوع جیره، سطح انرژی قابل متابولیسم بر عملکرد مرغ‌های تخم‌گذار در جدول ۲ آمده است. با استفاده از جیره‌های بر پایه ذرت و گندم، سطوح مختلف انرژی قابل متابولیسم به صورت معنی‌داری عملکرد مرغ‌ها را تحت تأثیر قرار دادند ($P < 0.05$). استفاده از جیره‌های بر پایه ذرت در مقایسه با جیره‌های بر پایه گندم موجب بهبود عملکرد تخم‌گذاری مرغ‌ها شدند به طوری که بیشترین مقادیر مربوط به وزن تخم مرغ، تعدد تخم مرغ تولیدی، درصد تولید تخم مرغ و بهترین ضریب تبدیل غذایی با استفاده از جیره‌های بر پایه ذرت مشاهده شدند. جیره‌های تنظیم شده بر پایه گندم و ذرت اثرات معنی‌داری بر مقدار خوراک مصرفی و هزینه خوراک به ازای هر کیلوگرم تخم مرغ تولیدی نداشتند. استفاده از سطح پایین انرژی قابل متابولیسم در تنظیم جیره‌های غذایی در مقایسه با سطوح انرژی قابل متابولیسم بالا، اثرات منفی بر عملکرد تخم‌گذاری مرغ‌ها داشت. مرغ‌ها بالاترین عملکرد تخم‌گذاری، بهترین ضریب تبدیل غذایی و کمترین هزینه خوراک به ازای هر کیلوگرم تخم مرغ تولیدی را با ۲۹۰۰ کیلوکالری بر کیلوگرم انرژی قابل متابولیسم نشان دادند. بیشترین وزن تخم مرغ‌های تولیدی با جیره حاوی ۳۰۰۰ کیلوکالری بر کیلوگرم انرژی قابل متابولیسم به دست آمد لیکن با این سطح از انرژی، هزینه خوراک به ازای هر کیلوگرم تخم مرغ تولیدی افزایش یافت. در تیمارهای مربوط به نوع جیره و سطح انرژی قابل متابولیسم، بیشترین وزن تخم مرغ با استفاده از جیره بر پایه ذرت و ۳۰۰۰ کیلوکالری بر کیلوگرم انرژی قابل متابولیسم مشاهده شد.

به غیر از وزن تخم مرغ، اثرات نوع جیره و سطح انرژی قابل متابولیسم بر عملکرد تخم‌گذاری و هزینه خوراک به ازای هر کیلوگرم تخم مرغ تولیدی معنی‌دار نبود.

در طول آزمایش، شرایط محیطی برای همه گروه‌های آزمایشی یکسان بود. برنامه نوری شامل روشنایی ۱۶ ساعته در طول دوره آزمایش بود. درجه حرارت محیط کنترل شده و تمامی مرغ‌ها به صورت آزاد به خوراک و آب آشامیدنی دسترسی داشتند. واکسیناسیون و سایر عملیات بهداشتی نیز به صورت معمول در منطقه و با توصیه دامپزشک مسئول اعمال گردید. خوراک مصرفی و مقدار تولید به صورت هفتگی و با تعیین روز مرغ با در نظر گرفتن تلفات روزانه محاسبه گردیده و با توجه به درصد تولید و وزن تخم مرغ‌ها، تولید توده‌ای تخم مرغ محاسبه شده و با توجه به مقدار خوراک مصرفی، ضریب تبدیل غذایی تعیین گردید. برای محاسبه هزینه خوراک به ازای هر کیلوگرم از خوراک در گروه‌های مختلف آزمایشی (به تومان) به ضریب تبدیل غذایی ضرب گردیده و نتیجه حاصله در تجزیه داده‌ها مورد استفاده قرار گرفت. از هر ۲۸ روز تعداد ۳ عدد تخم مرغ از هر تکرار به تصادف انتخاب و بعد از توزین، وزن مخصوص آن‌ها با استفاده از روش غوطه‌ور سازی² در محلول آب نمک تعیین شد (فرخوی و همکاران، ۱۹۹۴). سپس تخم مرغ‌ها شکسته شده و واحد هاو (Haugh unit) آن‌ها اندازه‌گیری شد. برای اندازه‌گیری ارتفاع زرده از دستگاه ارتفاع سنج استاندارد مدل (CE 300) استفاده شد. پوسته تخم مرغ‌ها بعد از تخلیه محتويات داخلی، به مدت ۴۸ ساعت در دمای اطاق نگهداری شده و بعد از خشک شدن، وزن آن‌ها با استفاده از ترازوی دیجیتالی با دقت ۰.۱ گرم اندازه‌گیری شد و معدل نتایج حاصله از دوره‌ها به عنوان میانگین گروه‌های آزمایشی در تجزیه داده‌ها مورد استفاده قرار گرفت.

در پایان، داده‌های حاصله با استفاده از نرم‌افزار آماری SAS (SAS Institute, 2005) مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند و برای مقایسه تفاوت بین میانگین‌ها از آزمون توکی (ولی‌زاده و مقدم، ۱۳۷۳) استفاده شد. مدل ریاضی آن به صورت زیر می‌باشد:

$$y_{ijk} = \mu + A_i + B_j + (AB)_{ij} + \varepsilon_{ijk}$$

که در فرمول فوق:

$$Y_{ij} = k^* \text{Amin مشاهده مربوط به } j^* \text{Amin سطح فاکتور } B \text{ و } i^* \text{Amin}$$

2. Floating Method

جدول ۲- اثر جیره‌های آزمایشی بر عملکرد مرغ‌های تخم‌گذار

تیمار	وزن تخم مرغ (گرم)	تولید تخم مرغ (درصد)	تولید تخم (گرم/روز/مرغ)	خواراک (گرم/روز/مرغ)	ضریب تبدیل غذایی	هزینه خواراک به ازای هر کیلوگرم از تخم مرغ (تومان)
جیره پایه						
۲۱۹۳/۱۲	۲/۵۸ ^a	۱۱۱/۰۰	۴۳/۰۷ ^b	۷۰/۳۵ ^b	۶۱/۲۳ ^b	گندم
۲۱۵۹/۳۳	۲/۴۴ ^b	۱۱۰/۴۰	۴۵/۳۴ ^a	۷۳/۳۱ ^a	۶۱/۸۵ ^a	ذرت
۱۵/۸۹	۰/۰۲	۰/۳۰	۰/۳۴	۰/۵۶	۰/۰۲	SEM
۰/۱۵۸۵	۰/۰۰۰۱	۰/۱۸۷۳	۰/۰۰۰۵	۰/۰۰۲۸	۰/۰۰۰۱	P Value
سطح انرژی (Kcal/kg)						
۲۱۴۲/۰۵ ^b	۲/۶۶ ^a	۱۱۱/۹۲ ^a	۴۲/۰۲ ^b	۶۸/۸۵ ^b	۶۱/۰۳ ^c	۲۸۰۰
۲۱۱۰/۵۳ ^b	۲/۴۳ ^b	۱۱۰/۹۰ ^a	۴۵/۷۱ ^a	۷۴/۲۰ ^a	۶۱/۶۱ ^b	۲۹۰۰
۲۲۷۶/۱۰ ^a	۲/۴۴ ^b	۱۰۹/۲۸ ^b	۴۴/۸۸ ^a	۷۲/۴۳ ^a	۶۱/۹۷ ^a	۳۰۰۰
۱۹/۴۶	۰/۰۲	۰/۳۷	۰/۴۲	۰/۶۸	۰/۰۳	SEM
۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۱۱	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۴	۰/۰۰۰۱	P Value
جیره پایه × سطح انرژی						
۲۱۲۲/۳۵	۲/۷۰	۱۱۱/۶۳	۴۱/۴۰	۶۸/۰۷	۶۰/۸۲ ^d	۲۸۰۰ × گندم
۲۱۴۶/۷۲	۲/۵۲	۱۱۱/۵۳	۴۴/۲۱	۷۲/۰۱	۶۱/۴۰ ^{bc}	۲۹۰۰ × گندم
۲۳۱۰/۰۳	۲/۵۲	۱۰۹/۸۵	۴۳/۶۱	۷۰/۹۶	۶۱/۴۶ ^{bc}	۳۰۰۰ × گندم
۲۱۶۱/۷۵	۲/۶۳	۱۱۲/۲۱	۴۲/۶۵	۶۹/۶۴	۶۱/۲۴ ^c	۲۸۰۰ × ذرت
۲۰۷۴/۳۴	۲/۳۴	۱۱۰/۲۷	۴۷/۲۲	۷۶/۳۸	۶۱/۸۳ ^b	۲۹۰۰ × ذرت
۲۲۴۱/۹۰	۲/۳۵	۱۰۸/۷۳	۴۶/۱۶	۷۳/۹۰	۶۲/۴۹ ^a	۳۰۰۰ × ذرت
۱۲۷/۵۲	۰/۱۰	۱/۵۳	۰/۸۹	۱/۱۵	۰/۰۴	SEM
۰/۱۱۱۰	۰/۱۷۱۳	۰/۱۹۳۴	۰/۳۴۰۲	۰/۳۸۱۲	۰/۰۰۰۱	P Value

ا- در هر ستون اعداد دارای حروف متفاوت از لحاظ آماری اختلاف معنی دار دارند ($P < 0.05$).

حاوی ۲۹۰۰ و ۳۰۰۰ کیلوکالری انرژی قابل متابولیسم بر کیلوگرم مشاهده شد. بالاترین شاخص رنگ زرده متعلق به جیره حاوی ۳۰۰۰ کیلوکالری انرژی قابل متابولیسم بر کیلوگرم بود. استفاده از سطوح انرژی ۲۹۰۰ و ۳۰۰۰ کیلوکالری بر کیلوگرم موجب کاهش ضخامت پوسته تخم‌مرغ‌ها شد. بهترین نتایج مربوط به صفات تخم‌مرغ شامل شاخص رنگ زرده، وزن‌های پوسته، سفیده، زرده و واحد هاو با جیره‌های بر پایه ذرت و سطوح انرژی قابل متابولیسم ۲۹۰۰ و ۳۰۰۰ کیلوکالری بر کیلوگرم به دست آمد. اثر نوع جیره و سطح انرژی بر ضخامت پوسته تخم‌مرغ‌ها معنی دار نبود ($P > 0.05$).

نتایج حاصل از نوع جیره، سطح انرژی قابل متابولیسم و اثرات متقابل نوع جیره و سطح انرژی بر صفات کیفی تخم‌مرغ مرغ‌های تخم‌گذار در جدول ۳ خلاصه شده است. استفاده از جیره‌های بر پایه ذرت و گندم، سطوح مختلف انرژی قابل متابولیسم و نیز جیره و سطح انرژی قابل متابولیسم به صورت معنی داری عملکرد مرغ‌ها را تحت تأثیر قرار داد ($P < 0.05$). استفاده از جیره‌های بر پایه ذرت در مقایسه با جیره‌های پوسته، سفیده، زرده و واحد هاو شد. رنگ زرده، وزن‌های پوسته، سفیده، زرده و واحد هاو شد. ضخامت پوسته تحت تأثیر نوع جیره قرار نگرفت ($P > 0.05$). بیشترین وزن‌های پوسته، سفیده، زرده و واحد هاو در جیره‌های

جدول ۳- اثر جیره‌های آزمایشی بر صفات کیفی تخم مرغ

نیمار	جیره پایه	زنگ زرده	شانص	وزن پوسته	وزن سفیده	وزن زرده	واحد هاو	ضخامت پوسته (میلی متر)
۰/۳۸۰	۷۳/۴۲ ^b	۱۶/۶۷ ^b	۳۸/۹۵ ^b	۶/۰۵ ^b	۲/۰۰ ^b			
۰/۳۷۴	۷۳/۹۸ ^a	۱۷/۶۵ ^a	۳۹/۸۷ ^a	۶/۲۶ ^a	۳/۳۳ ^a			
۰/۰۰۲	۰/۰۷۶	۰/۱۴۸	۰/۹۲۶	۰/۰۴۸	۰/۰۴۵			SEM
۰/۰۵۶	۰/۰۰۰۲	۰/۰۰۰۵	۰/۰۱۴۰	۰/۰۰۹۷	۰/۰۰۰۱			P Value
سطح انرژی (Kcal/kg)								
۰/۳۸۴ ^a	۷۳/۱۸ ^b	۱۶/۶۲ ^b	۳۸/۲۴ ^b	۵/۹۶ ^b	۲/۵۶ ^b			۲۸۰۰
۰/۳۷۶ ^b	۷۳/۹۹ ^a	۱۷/۲۴ ^a	۴۰/۲۲ ^a	۶/۲۹ ^a	۲/۵۶ ^b			۲۹۰۰
۰/۳۷۱ ^b	۷۳/۹۲ ^a	۱۷/۶۱ ^a	۳۹/۷۶ ^a	۶/۲۰ ^a	۲/۸۹ ^a			۳۰۰۰
۰/۰۰۳	۰/۰۹۳	۰/۱۸۲	۰/۲۷۷	۰/۰۵۸	۰/۰۵۶			SEM
۰/۰۱۰۷	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۷۳	۰/۰۰۰۷	۰/۰۰۴۶	۰/۰۰۱۴			P Value
جیره پایه × سطح انرژی								
۰/۳۸۶	۷۳/۰۰ ^{bc}	۱۵/۹۹ ^c	۳۸/۲۷ ^{ab}	۵/۹۰ ^{bc}	۲/۰۰ ^c			۲۸۰۰ ×
۰/۳۷۷	۷۴/۰۸ ^a	۱۷/۲۳ ^{ab}	۴۰/۵۷ ^a	۶/۲۷ ^a	۲/۰۰ ^c			۲۹۰۰ ×
۰/۳۷۸	۷۳/۱۷ ^{bc}	۱۶/۷۹ ^{ab}	۳۸/۰۲ ^b	۵/۹۹ ^{ab}	۲/۰۰ ^c			۳۰۰۰ ×
۰/۳۸۳	۷۳/۳۷ ^b	۱۷/۲۵ ^a	۳۸/۲۱ ^{ab}	۶/۰۳ ^{ab}	۳/۱۱ ^{ab}			ذرت ×
۰/۳۷۵	۷۳/۹۱ ^a	۱۷/۲۵ ^a	۳۹/۸۹ ^a	۶/۳۲ ^a	۳/۱۱ ^{ab}			۲۹۰۰ ×
۰/۳۶۴	۷۴/۶۷ ^a	۱۸/۴۴ ^a	۴۱/۵۱ ^a	۶/۴۲ ^a	۳/۷۸ ^a			ذرت ×
۰/۰۰۴	۰/۱۳۱	۰/۲۵۷	۰/۲۹۱	۰/۰۸۲	۰/۰۷۹			SEM
۰/۲۳۰۰	۰/۰۰۰۱	۰/۰۲۰۴	۰/۰۰۰۴	۰/۰۰۸۶	۰/۰۰۱۴			P Value

c-a: در هر ستون اعداد دارای حروف متفاوت از لحاظ آماری اختلاف معنی دار دارند ($P < 0.05$).

بحث

تبديل غذایی نیز با این نوع از جیره‌ها به دست آمده است. بالاترین شاخص رنگ زرده، اوزان پوسته، سفیده و زرده و واحد هاو نیز در جیره حاوی ذرت مشاهده شد. دانه ذرت دارای محتوى انرژى قابل دسترس بيشتر، منبع غنى از ويتامين های محلول در چربى، رنگدانه های موثر در رنگ زرده اسيديلينولنيك مى باشد (فرخوي و همكاران، ۱۳۷۳). در حالى که مقادير چربى، ويتامين های محلول در چربى و رنگدانه ها در دانه گندم در مقاييسه با دانه ذرت نه تنها كمتر مى باشد بلکه وجود مواد بازدارنده موسوم به

با توجه به نتائج جداول ۲ و ۳، استفاده از گندم در مقاييسه با ذرت در جيره های غذائي مرغ های تخم گذار، اثرات سوئي بر عملکرد و صفات کيفي تخم مرغ داشته است. على رغم عدم وجود تفاوت معنی دار در مقدار خوراک مصرفی با جيره های بر پایه گندم و ذرت، استفاده از ذرت در جيره ها موجب افزایش وزن و درصد تخم مرغ تولیدی شده است. از آن جا که توده تخم مرغ تولیدی از حاصل ضرب وزن تخم مرغ در درصد تولید تخم مرغ به دست می آيد، لذا بالاترین مقدار توده تخم مرغ تولیدی و بهترین ضريب

چسباندن ذرات آردی جیره، جلوگیری از تلف شدن آنها و تأمین جیره متعادل موجب بهبود عملکرد شده است. گزارش‌های متعددی وجود دارند که اثرات مفید استفاده از منابع چربی را در عملکرد مرغ‌های تخم‌گذار تأثیر می‌کنند (گروپاس و همکاران، ۱۹۹۹؛ نوبخت و شهریار، ۱۳۸۸؛ لیسون و سامرز، ۲۰۰۵). افزایش هزینه خوراک در این جیره احتمالاً ناشی از روغن سویای زیاد به کار رفته می‌باشد. بر طبق گزارشی، در استفاده از سطوح کاهشی و یا افزایشی انرژی جیره مرغ‌های تخم‌گذار در مقایسه با انرژی قابل متابولیسم توصیه شده توسط NRC سال ۱۹۹۴، مرغ‌ها بهترین عملکرد را با استفاده از جیره حاوی ۱۵ درصد انرژی قابل متابولیسم کمتر از توصیه NRC داشتند (نوبخت و همکاران، ۱۳۸۸). به طوری که در این سطح از انرژی دریافتی، کمترین هزینه خوراک به ازای هر کیلوگرم تخم مرغ تولیدی مشاهده شد. استفاده از سطح انرژی قابل متابولیسم ۱۰ درصد بیشتر از توصیه NRC، موجب کاهش مقدار خوراک مصرفی و افزایش هزینه خوراک به ازای هر کیلوگرم تخم مرغ تولیدی شد که با یافته‌های آزمایش حاضر مطابقت دارد.

کاهش مصرف خوراک و افزایش هزینه تغذیه با استفاده از ۳۰۰۰ کیلوکالری بر کیلوگرم انرژی قابل متابولیسم، مطابق گزارش‌های ارائه شده در این زمینه می‌باشد (گروپاس و همکاران، ۱۹۹۹؛ هارمز و همکاران، ۲۰۰۰؛ عرب ابوسعیدی، ۱۳۸۵؛ نوبخت و همکاران، ۱۳۸۸). افزایش وزن تخم مرغ مشاهده شده با جیره حاوی ذرت و ۳۰۰۰ کیلوکالری بر کیلوگرم انرژی قابل متابولیسم می‌تواند ناشی از اسید لینولیک اضافی دریافتی باشد. اسیدلینولیک مهمترین اسید چرب دخیل در افزایش اندازه تخم مرغ محسوب می‌گردد (گروپاس و همکاران، ۱۹۹۹). کاهش ضخامت پوسته تخم مرغ با جیره‌های حاوی ۲۹۰۰ و ۳۰۰۰ کیلوکالری بر کیلوگرم انرژی قابل متابولیسم می‌تواند به علت افزایش تولید باشد که با افزایش درصد تولید تخم مرغ، مقدار کلسیم اختصاص یافته به ازای هر تخم مرغ کاهش می‌یابد و با بزرگ شدن تخم مرغ در مقایسه با تخم مرغ‌های کوچک‌تر ضخامت پوسته کاهش می‌یابد. افزایش سطح چربی جیره با

پلی‌ساقاریدهای غیر نشاسته‌ای در دانه گندم با ایجاد چسبندگی در مواد گوارشی، موجب اختلال در هضم و جذب مواد مغذی و نیز تخریب و تولید گاز، افزایش میکروب‌های مضر و تجزیه اسیدهای آمینه در روده شده و می‌تواند بر عملکرد و صفات کیفی تخم مرغ‌ها اثرات سوء داشته باشد (پوررضا، ۱۳۷۹) که کاهش عملکرد و افت کیفیت تخم مرغ‌های تولیدی با جیره‌های فرموله شده بر پلی‌های گندم نیز احتمالاً ناشی از این عوامل می‌باشد. تأثیر سوء گندم جیره در اثرات متقابل سطح انرژی و نوع جیره نیز مشاهده شد و سطوح انرژی بالا هم نتوانست در زمینه بهبود عملکرد و صفات کیفی تخم مرغ مؤثر باشد. نتایج مشاهده شده با نتایج زرتاش و همکاران (۱۳۸۸) مطابق است به طوری که جایگزینی صدرصدی ذرت جیره با گندم و سورگوم مشکلاتی را بر عملکرد و صفات کیفی تخم مرغ ایجاد می‌نماید، در حالی که با گزارش نوبخت (۱۳۸۹) در خصوص جایگزینی صدرصدی ذرت با گندم در جیره مرغ‌های تخم‌گذار و نوبخت و همکاران (۱۳۹۱) در رابطه با جایگزینی صدرصد ذرت جیره جوجه‌های گوشتشی با گندم و جو بدون داشتن اثرات سوء بر عملکرد آن‌ها مطابقت ندارد. تفاوت‌های مشاهده شده را می‌توان ناشی از نوع پرنده، سن، سطح تولید و ترکیب جیره‌ها دانست.

استفاده از جیره با سطح انرژی قابل متابولیسم ۳۰۰۰ کیلوکالری بر کیلوگرم در مقایسه با سطح ۲۸۰۰ و ۲۹۰۰ کیلوکالری بر کیلوگرم موجب کاهش مقدار خوراک مصرفی شده است که تأیید کننده این موضوع است که طیور، خوراک را متناسب با تأمین انرژی‌شان مصرف می‌نمایند (فرخوی و همکاران، ۱۳۷۳). علی‌رغم کاهش در مقدار خوراک مصرفی و نیز سطح پایین ذرت جیره، جیره حاوی ۳۰۰۰ کیلوکالری بر کیلوگرم انرژی قابل متابولیسم همانند سطح انرژی ۲۹۰۰ کیلوکالری جیره، بالاترین عملکرد تخم‌گذاری و صفات کیفی تخم مرغ را داشته که این بهبودی در اثرات متقابل نوع جیره و سطح انرژی نیز مشاهده شد. از آنجا که در این سطح از انرژی مقدار روغن سویای استفاده شده بیشتر بوده است، احتمالاً به جهت تأمین انرژی در دسترس، اسیدهای چرب ضروری و ویتامین‌های محلول در چربی و

آنژیم سافیزیم بر عملکرد و بعضی از صفات کیفی تخم مرغ در مرغهای تخم‌گذار. نشریه پژوهش و سازندگی. ۴۰: ۸۹-۴۰.

نوبخت، ع.، حسن زاده، ح. ر و مهدوی، س. (۱۳۸۸). ارزیابی اثرات جیره‌های با سطوح مختلف انرژی قابل متابولیسم بر عملکرد مرغ‌های تخم‌گذار. مجله دامپزشکی دانشگاه آزاد اسلامی - واحد تبریز. ۳(۱): ۳۵۹-۳۶۵.

نوبخت، ع.، مهینی، ف و خدایی، ص (۱۳۹۱). بررسی اثر استفاده از آنزیم‌های تجاری بر عملکرد و کیفیت لашه جوجه‌های گوشتی تغذیه شده با جیره‌های بر پایه گندم و جو. پژوهش‌های علوم دامی، ایران. (۱): ۳۸-۳۲.

ولیزاده، م و مقدم، م. (۱۳۷۳). طرح‌های آزمایشی در کشاورزی
۱. انتشارات سنتاز علم. صفحات ۱۲۵-۱۰۰.

Adeyemo, A.I and Longe, O.G. (1996). Performance of layers fed on four levels of dietary energy. *Journal of Applied Animal Research*. 10: (1) 91-94.

Amberson, T and Peterson, V.E. (1997). The influence of protein level in the diet on cannibalism and quality of plumage of layers. Poultry Science. 76: 559-563.

Askbrant, S. (1988). Metabolizable energy content of rape seed meal, soybean meal and white flowered peas determined with laying hens and adult cockerels. British Poultry Science. 29: 445-455.

Grobas, S., Mendez, J. Blas, C.D and Mateos G.G. (1999). Laying hens productivity as affect by energy, supplemented fat and linoleic acid concentration of the diet. Poultry Science. 13: 503-520.

Harms, R.H., Russell, G.B and Sloan, D.R. (2000). Performance of four strains of commercial layers with major changes in dietary energy Journal of Applied Animal Research.9:535-541.

بالارفتن سطح انرژی جیره‌ها نیز به علت باند شدن کلسیم مصرفی توسط چربی و جلوگیری از جذب و انتقال آن به پوسته می‌تواند دلیل دیگر کاهش ضخامت پوسته باشد.

با توجه به نتایج این آزمایش می‌توان گفت که در مرغ‌های تخم‌گذار در سن ۳۵ تا ۴۶ هفتگی استفاده از جیره‌های غذایی تنظیم شده بر پایه ذرت و سطوح ۲۹۰۰ و ۳۰۰۰ کیلوکالری بر کیلوگرم انرژی قابل متابولیسم در مقایسه با جیره‌های تنظیم شده بر پایه گندم و سطح انرژی ۲۸۰۰ کیلوکالری بر کیلوگرم انرژی قابل متابولیسم موجب بهبود عملکرد و صفات کیفی تخم مرغ می‌گردد.^{۵۵}

منابع

- پوررضا، ج. (۱۳۷۹). تغذیه مرغ (ترجمه). چاپ سوم. انتشارات ارکان دانش. صفحه ۱۸۸-۱۷۸.

زرتاش، ل.، زارع شحنه، ا. زالی، ا. گایکانی، ر و پوررضا، ج. (۱۳۸۸). اثرات جایگزینی ذرت با گندم در جیره حاوی سطوح مختلف فسفر و آنزیم فیتاز بر عملکرد مرغ‌های تخم‌گذار. مجله علوم دامی ایران. ۴۰(۱): ۹۳-۸۵.

صوفی سیاوش، ر. (۱۳۶۵). تغذیه دام (ترجمه). چاپ اول. انتشارات عمیدی تبریز. صفحه ۶۱۹-۶۱۳.

عرب ابوسعیدی، م.، روغنی، ا. ضمیری، م. ج و عبدالحسین زاده، م. (۱۳۸۵). اثر سطوح مختلف انرژی و پروتئین جیره عملکرد مرغ‌های بومی استان فارس در مرحله افزایش تخم‌گذاری. مجله علوم و فنون کشاورزی و منابع طبیعی. ۴(۴): ۴۵۹-۴۴۷.

فرخوی، م.، سیگارودی، ت و نیک‌نفس، ف. (۱۳۷۳). راهنمای کامل پرورش طیور (ترجمه). چاپ دوم، انتشارات کو نویخت، ع و اقدم شهریار، ح. (۱۳۸۸). اثرات استفاده از سطوح مختلف چربی و روغن بر عملکرد و صفات کیفی تخم مرغ مرغان تخم‌گذار. فصلنامه دانش و پژوهش علوم دام. دانشگاه آزاد اسلامی - واحد کرج، صفحات ۹۴-۸۵.

نویخت، ع. (۱۳۹۱). اثرات جایگزینی ذرت با گندم با استفاده

- Lesson, S and Summers, D.J. (2005). Commercial Poultry Nutrition. 3^{ed} Guelph, Ontario. Canada: University Books. 398p.
- National Research Council, NRC. (1994). Nutrient requirements of poultry. 9th rev.ed. National Academy Press. Washington. DC.
- Prasad, C.M., Sinha, R.R.P. Gupta, B.S and Verma, S.K. (1991). Performance of commercial layers. Effect of feeding calorie-protein restricted diets during growing periods. Indian Journal of Animal Nutrition. 8: (4) 255-260.
- SAS Institute. (2005). SAS Users guide: Statistics. Version 9.12. SAS Institute Inc., Cary, NC. pp: 126-178.
- Sohail, S.S., Bryant, M.M and Roland, S.D.A. (2003). Influence of dietary fat on economic returns of commercial leghorns. Journal of Applied Animal Research. 12: 356-361.

▪ ▪ ▪ ▪ ▪ ▪ ▪ ▪ ▪ ▪

مجله علمی کاربردی
فصلنامه تحقیقات کاربردی